

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันเสาร์ที่ 28 มกราคม 2560..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาทั้งหลาย เป็นที่โชคดีในชีวิตของเราที่มีชีวิตกันอยู่ ผู้ที่ล่วงลับดับ ไปก็มีกันมาก ผู้ที่เกิดมาใหม่ก็มีมากขึ้นตามลำดับ แต่ที่เกิดมาด้วยอำนาจของกรรม เราศึกษาเรื่องกรรมก็จะรู้เรื่องราว ชีวิตของคนเรานี่ บางคนก็มีอายุยืนยาวนาน บางคนก็ไม่มีอายุยืนยาวนาน ก็เพราะอำนาจของกรรม เรียกว่ากรรมที่สร้างสมอบรมเอาไว้ คนที่ได้รักษาศีลข้อปาณาติบาต เป็นผู้ที่มิเมตตา บุคคลเหล่านี้จะเป็นพวกที่มีอายุยืนนาน ไม่เป็นโรคเจ็บป่วยนอนนิ่งอยู่ เขาจะอยู่สบายๆจนอายุ 70 80 บางทีก็ 90 ปีก็มี ถึงร้อยปีก็ยังมี เพราะเขารักษาศีลข้อที่ 1 ของศีล 5 ไว้ได้ มิเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย พอเกิดมาก็เลยได้อายุยืนยาวนาน ไม่ค่อยมีโรคภัยไข้เจ็บ เพราะทำคุณงามความดีเอาไว้ แต่บุคคลบางคน เกิดขึ้นมา แล้วมีแต่โรคภัยไข้เจ็บ ตั้งแต่เล็กแต่น้อย จนถึงหนุ่มสาว จนถึงท่ามกลางคน จนถึงเฒ่าถึงแก่ ไม่รู้ว่ามิโรคอะไรต่อโรคอะไร ก็ด้วยอำนาจของกรรม เป็นโรคกรรม โรคกรรมนี้รักษาด้วยหยูกยาไม่หาย บางทีก็ต้องแผ่เมตตาให้ซึ่งกันและกัน ถ้าหากมันไม่ใช่โรคกรรมมันก็จะหายง่าย ถ้าเป็น โรคกรรมก็ต้องโอสถกรรมให้ เหมือนเราทำบาปความชั่วต่อกัน ขนาดขอโอสถกรรมให้กันแล้วยังทำชั่วต่อกันอีก ทำให้โรคที่เป็นอยู่แล้วไม่หาย เรียกว่าเป็น โรคกรรม เหตุฉะนั้น โรคอย่างนี้ คนที่ป่วยอยู่ใน โรงพยาบาลไปที่ไหนก็ไปไม่ได้ นอนแรมอยู่ใน โรงพยาบาล เป็นหลายเดือนหลายปี 10 ปีก็มีบางคน นี้ อยู่ด้วยกรรมชั่วของตนเอง ที่ตนได้สร้างสมเอาไว้ทำให้ป่วย แต่ก่อนก็แข็งแรงดี แต่พอป่วย พุดจาปราศรัยไม่ได้ อย่างนั้นก็มี เรียกว่าเป็นเรื่องของกรรม

.. เหตุฉะนั้น พวกเราเป็นผู้เชื่อเรื่องของกรรม ว่าบุคคลใดทำบาปความชั่วต่างๆ ก็จะได้รับผลของกรรม บางทีกรรมนั้นก็ไม่ได้ให้ผลในปัจจุบัน ในชาตินี้ แต่มันรอไปให้ผลในชาติหน้า มันถึงจะให้ใช้กรรมอยู่อย่างเดิม อันนี้บางคนนั้น ปากไม่เคยพุดจาปราศรัยคำใคร ไม่เคยโกธเคยกเกลียดใคร แต่ก็มีคนมาคำว่าอย่างโน้นอย่างนี้ นินทาอย่างนั้นอย่างนี้ อันนั้นเป็นกรรมที่เราทำไว้แต่อดีตที่ผ่านมา มาปรากฏใช้กรรมในเวลาที่เราเกิดมาใหม่ในชาตินี้ ถ้าหากชาตินี้ยังไม่ได้รับผลของกรรม มันก็รอชาติต่อไป เรียกว่ากรรมติดตามให้ผล บุคคลที่ทำกรรมไว้ทางกายวาจาใจ ในชาตินี้ก่อนที่จะล่วงลับดับไป แต่จิตใจของพวกเรานั้น มันเป็นของที่ไม่ตาย ก็เหมือนกับเครื่องรถยนต์หรือเครื่องบันทึกเสียงต่างๆ หรือโทรทัศน์ก็ตีเทปก็ตีบันทึกเอาไว้จิตใจของคนเราเป็นอย่างนั้น ทำความดีอะไรเอาไว้ก็บันทึกไว้ ทำบาปความชั่วอะไรก็บันทึกไว้ อยู่ในใจนั่นเอง ใจนี้มันมาอาศัยอยู่ในรูปร่างกาย ใจเป็นตัวควบคุมร่างกาย ดูแลร่างกาย อยู่อาศัยกับร่างกาย ร่างกายของคนเรานี้เหมือนกับบ้าน บ้านที่เราอยู่อย่างนี้แหละ จิตวิญญาณนี้เหมือนคนเฝ้าบ้าน เมื่อบ้านมันเก่ามันคร่ำคร่า มันชำรุดทรุดโทรมต่างๆ มันไม่ดีตรงไหน เจ้าของบ้านคือใจ มันก็เสียใจไม่สบายใจ แต่ร่างกายคือบ้านนั้นมันไม่ว่าอะไร เป็นตัวรับกรรม เหตุฉะนั้นจึงถือว่าเกิดขึ้นมา โดยอำนาจของกรรม ที่เราทำกรรมดีกรรมชั่ว

ต่างๆกัน มันก็ปรากฏเกิดขึ้นมาได้ ที่นี้เราไม่รู้ว่ เราได้ทำมากทำน้อยแค่ไหน เรื่องของกรรมในชาติก่อนมา แต่ในชาตินี้เราไม่ได้ทำ แต่กรรมในชาติเก่ามันให้ผล บางกรรมก็ให้ได้รับผลในชาตินี้ เราไปค่าเขา เราไปสาปแช่งเขา โกรธเกลียดเคียดแค้นเขา เขาก็ต้อง โกรธเกลียดเคียดแค้น อาฆาตพยาบาทจองเวรเรา มันก็ตอบกัน ในชาตินี้ นี้แหละกรรมบางอย่างก็ให้ผลเร็ว กรรมบางอย่างก็ให้ผลช้า ตามจังหวะของกรรมที่ได้ทำเอาไว้ เขาติดตามอยู่ตลอดเลย ตั้งแต่เกิดขึ้นมา จนถึงเด็กหนุ่มเด็กสาว จนถึงท่ามกลางคนจนถึงเฒ่าถึงแก่ ก็อาศัยเรื่องกรรม

.. เหตุฉะนั้น บางคนไม่เคยเจ็บเคยป่วยเสียที บางทีก็มาเกิดมาเจ็บมาป่วยเกิดขึ้น ..เอ.. ไม่เคยเจ็บเคยป่วยสักที ก็เพราะกรรมมันเกิดตามสนอง บางคนเจ็บป่วย ข้าราชการโรคชนิดใดทำให้กินมันก็ไม่หาย ไม่ดี แต่ที่ว่าถ้าหากมันหมดกรรม จะไม่มีกรรมอย่างนี้ มันก็เลยหายเวลาเป็น โรคภัยไข้เจ็บ มันเป็นอย่างนั้น เรื่องของกรรม เหมือนคนเราเป็นหนี้เป็นสินกัน ก็ทวงหนี้กัน ก็เรียกว่า เจ้าหนี้ทวง ทวงเงินทวงทองทวงข้าวทวงสิ่งของ เหตุฉะนั้นจึงถือว่าเป็นเรื่องของกรรมเหมือนกัน มันก็จะเป็นเช่นนี้ชีวิตของพวกเรา ไม่ว่าจะเป็บ้านใดเมืองใดประเทศไหน สรุปลงมาแล้วก็เป็นเรื่องของกิเลส เป็นเหตุให้เกิดทุกข์ เพราะกิเลสคือความชั่วทั้งหลายที่ไม่ดีไม่งามต่างๆ เมื่อทำไปแล้วปฏิบัติไปแล้ว มันก็ติดตาม ตนเองอยู่ตลอด เรียกว่ากรรมติดตามให้ผลอยู่ตลอด เราก็จะได้เข้าใจในเรื่องอย่างนี้ เมื่อเราทำความดี เราทำบุญทำทานการกุศล รักษาศีลเจริญภาวนาก็ดี เมื่อกรรมดีอำนวยผลให้ เหมือนพระภิกษุบางท่านบางองค์ เจ็บป่วยอยู่ตลอดเมื่อครั้งยังเป็นฆราวาส ไม่ค่อยสบาย เมื่อเวลาได้มาบวชในพระพุทธศาสนา ก็ปรากฏว่าอ้วนท้วนสมบูรณ์ดี สบายไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน นั่นคือบุญวาสนาบารมีที่ได้สร้างเอาไว้ เมื่อถึงคราวความดีของตนเองให้ผล ตนเองก็เลยมีความสุขสบาย แต่บางท่านบางองค์นี้ก็เจ็บป่วยอยู่ตลอด กินยาอย่างไรก็ไม่หาย อันนั้นคือกรรมชั่วให้ผลตัดรอน นั่งภาวนาก็ไม่ได้ เดินจงกรมก็ไม่ได้ ไปไหนก็ไปไม่ได้ นอนอยู่หลายเดือนหลายปีก็มี ก่อนจะมรณภาพ นั่นเรียกว่ากรรมให้ผลตลอด จนหมดกำลัง อาหารการกินอะไร กินลงไปก็ไม่มีประโยชน์ หายาที่ไปไหนมารักษาก็ไม่หาย จนถึงวันมรณภาพล่วงลับดับตายไป ก็เรียกว่ากรรมชั่วเขาไม่วาง เขาเอาจนถึงที่สุดได้ เราจึงเชื่อกรรมอย่างนี้ เรานี้ทุกคนได้นั่งอยู่อย่างสบาย ก็เรียกว่าอยู่ด้วยกรรมดีของตนเอง บางคนก็มีบ้างเจ็บป่วยนิดๆหน่อยๆ ก็พยายามที่จะแผ่เมตตาให้เจ้ากรรมนายเวร เวลาได้รับเวลาทำความดี ไปวัดวาอารามไปไหน ครูบาอาจารย์องค์ใดก็ดีเวลาท่านให้พร ให้พากันตั้งใจ แผ่เมตตาอุทิศส่วนกุศลให้แก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ที่ผูกกรรมผูกเวรเอาไว้ เวรย่อมระงับด้วยการไม่ผูกเวร ทำอย่างไรเราจึงจะรู้จักเรื่องอย่างนี้

.. การผูกพยาบาทอาฆาตจองเวรกัน ก็หายไปเหมือนความ โกรธ เวลาโกรธกันก็หยุด โกรธกันเสีย มันก็ระงับได้ไม่มีเวรไม่ทุกข์ต่อไป ถ้าเวลาเขาโกรธเรา เราก็จะ โกรธตอบมันก็ไม่แล้วกันสักที ก็จะเถียงจะด่ากัน

จะแข่งกันอยู่ จะโกรธเกลียดกันอยู่ มันก็ไม่แล้วกันสักที กรรมมันก็จะมียู่ตลอดกรรมนี้ เหตุฉะนั้นเราพยายามที่จะศึกษา เรื่องหลักของพุทธศาสนา กรรมเป็นของของตน กรรมเป็นที่พึ่งอาศัย กรรมเป็นผู้ติดตามให้ผล กรรมเป็นแดนเกิดของสัตว์ทั้งหลาย สัตว์ทั้งหลายเกิดมาด้วยอำนาจของกรรม จะเกิดกับพ่อกับแม่ เกิดกับพี่กับน้อง กับลูกกับหลานทั้งหลายก็เหมือนกัน ก็เกิดมาด้วยกรรมกันทั้งนั้น บางทีเกิดมาใหม่ๆ ปีสองปี อุ้มมาให้เอาตมามาเห็น บอกให้กราบให้ไหว้ก็กราบได้ ถวายสิ่งถวายของ ถวายใบปวารณาก็ถวายเป็น บางคนจนแต่จนแก่ถวายก็ไม่มี มีแล้ววางตรงไหนจะเอาไว้ตรงไหน เหตุฉะนั้นเอาตมามาจึง ทำหนังสือเรื่อง การถวายสิ่งของต่างๆ ให้พระสงฆ์ เพื่อจะได้รู้ให้ถูกกาลเทศะ บางคนไม่รู้เรื่องอะไร เหตุฉะนั้น ก็ให้เราฝึกเอา ฝึกหัดปฏิบัติเอาใหม่ ว่าจะเป็นคนฉลาด เมื่อเห็นคนอื่นทำเราก็จะได้เรียนรู้ ว่าทำแล้วมันดีเป็นระเบียบ เรียบร้อย เราก็ดูเอาสิ่งนั้นเป็นตัวอย่างเป็นแบบฉบับ เรียกว่าเป็นคนดีคนทันสมัย ได้ทำคุณงามความดีอะไร ทุกอย่าง เวลาอยู่ด้วยกันก็ไปมาหาสู่กัน พูดจาปราศรัยกัน พระพุทธเจ้าท่านทรงสอนภิกษุสงฆ์ทั้งหลาย ในสมัยครั้งพุทธกาลก็ดี จนมาถึงปัจจุบันนี้ ก็สอนให้ภิกษุสงฆ์ทั้งหลาย เวลาพูดคุยกันสนทนากัน เหมือนเวลาญาติโยมมาในวัดในวา ถามข่าวคราวความทุกข์ความสุขซึ่งกันและกัน หรือว่าถามอยู่กินหลับนอนกัน อย่างไม่ อยู่บ้านใดเมืองใดที่ไหน แล้วเมื่อมาพบมาเจอกันที่วัด ก็เป็นญาติธรรมด้วยกัน พูดจาปราศรัยกัน และคุยกันเรื่องการทำความดี การปฏิบัติตนจะทำอย่างไร ให้เป็นผู้ที่มีศีลมีธรรมเกิดขึ้น จะรักษาดีอย่างไร จะภาวนาอย่างไร จะฝึกหัดอบรมจิตใจ ทำอย่างไรจิตใจถึงจะสงบ ท่านให้คุยกันเรื่องอย่างนี้ ไม่ให้คุยเรื่องปรัมปรา เรื่องที่ไม่เป็นประโยชน์ เพราะสิ่งที่มันเป็นประโยชน์ ควรจดจำไว้แล้วนำไปปฏิบัติ เพื่อให้มันเป็นประโยชน์ ไม่ว่าจะฟังเทศน์ฟังธรรมกับครูบาอาจารย์ที่ไหนก็แล้วแต่ ก็คุยกันในเรื่องที่เป็นประโยชน์ คุยกันในสิ่งที่มันเป็นความสุขเกิดขึ้น คุยกันไปในทางที่ถูกที่ควร ที่ควรที่ควร การพูดจาปราศรัยเป็น สัมมาวาจา เรียกว่าเจรจาชอบ ประกอบให้เกิดคุณงามความดีเกิดขึ้น เหตุฉะนั้นการที่เราพยายามจะศึกษา เรื่องอย่างนี้ ก็จะทำให้ชีวิตของเราดี เจริญก้าวหน้าตามหลักพระพุทธศาสนา จะทำให้ชีวิตชีวานี้มีคุณค่า มีสาระมีประโยชน์ มากขึ้น เป็นที่พึ่งของตนเอง ไม่ว่าจะมาเกิดภพใดชาติใดก็ดี อยู่แห่งหนตำบลใด บ้านไหน เมืองใดประเทศไหน ก็จะเป็นคนที่มีคนพูดจาปราศรัยไพเราะเสนาะหูให้เราได้ยิน ได้ฟัง พูดมีเหตุมีผล เมื่อ เราได้ยิน ได้ฟังและนำไปปฏิบัติฝึกหัดตนเอง ก็เรียกว่าเป็นคนฉลาด คนฉลาดนี้เป็นคนหูไวตาไว เป็นคนที่ฉลาดดูกริยามารยาทของคนอื่น บางคนก็มีกิริยาเรียบร้อย บางคนก็ไม่เรียบร้อย เด็กก็เหมือนกัน

.. เหตุฉะนั้นพวกเราทั้งหลายที่เป็นนักปฏิบัติ เป็นผู้ฝึกหัดเข้าวัดเข้าวา มาวัดจิตวัดใจของตนเอง ว่าตนเองได้อะไร ได้คุณงามความดีทำให้จิตใจ ของเรามีความสุขไหม มาวัดมาวา มาพูดมาเจอกัน มาทำคุณงามความดี จิตใจเรามีความสุข ก็เรียกว่าได้รับคุณงามความดี จากการกระทำที่เราปฏิบัติของตนเองนั้นได้

กับไปถึงบ้าน ก็ได้คิดว่าเราทำได้ทำทานการกุศล ได้ไหว้พระสวดมนต์ที่นั่นที่นี้ อยู่ที่ไหนก็ดี ก็ได้คุณงามความดีเป็นที่พึง จิตใจก็เลยเข้มแข็งเบิกบาน เพราะตนเองมีคุณงามความดีเป็นที่พึงของตน อันนี้แหละทุกคนควร จะจำเรื่องอย่างนี้ไว้ไว้พิจารณาตนเอง อันไหนที่เป็นเรื่องไม่ดีไม่งามก็เลิกเสีย ให้ทำเรื่องที่มีเหตุมีผลดีให้มีประโยชน์ ทำแล้วไม่มีโทษ มีแต่ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น ให้เจรจกกันเรื่องอย่างนี้ ก็จะได้รับผลรับประโยชน์ขึ้นเรื่อยๆ ชีวิตของเราที่จะเจริญรุ่งเรือง ไปด้วยคุณงามความดี เหตุฉะนั้นก็ขออำนาจอวยพรให้ทุกคน ที่ได้มาที่นี้ก็ดีไม่ได้มาก็ดี ปรารถนาจำนงสิ่งใดเอาไว้ คิดอธิษฐานสิ่งใดเอาไว้ ก็ขอให้คำอธิษฐาน ความปรารถนาของตนเองนั้น ขอให้บุญกุศลจงคลบบังคาล ให้ตัวเรานี้ได้รับผลรับประโยชน์ จากคุณงามความดีใจที่ตนเองได้กระทำเอาไว้ ตามกำลังความสามารถ ไปได้เป็นที่พึงของตนไปเรื่อยๆ จนเข้าสู่พระนิพพาน พันแห่งกองทุกข์ แต่ถ้าหากเรายังไม่มีไม่ถึง เราก็ต้องทำทุกวันๆ จนกว่าจะจากโลกนี้ไป จนกว่าจะไปเกิดใหม่ จิตใจที่มากเกิดใหม่เป็นเด็ก ก็จะรู้จักหนทางปฏิบัติ เรียกว่าเป็นเด็กดี เป็นบุตรหลานที่ดีของคุณพ่อคุณแม่ คุณปู่คุณย่าคุณตาคุณยาย แท้จริงจิตนี้เกิดมาเป็นคนแต่คนแก่มาแล้วตั้งแต่ชาติก่อน มาชาตินี้มาเกิดใหม่ ก็จะได้ไม่ลืมคุณงามความดีของตนเองที่ได้สร้างเอาไว้ ก็ยังระลึกถึงอยู่อย่างนั้น ก็จะมีความสุข

.. แต่ต่อไปเวลารับพร ให้ตั้งใจว่าเรามาทำคุณงามความดี ให้แผ่เมตตาให้สัตว์ทั้งหลาย ที่ตกทุกข์ได้ยากลำบาก เพราะเขามาคอยอนุโมทนาส่วนบุญกับเรา ถ้าเราไม่ให้อะไรเลย เขาก็จะเสียใจกลับไป ถ้าเราแผ่เมตตาให้มีความสุข เขาก็จะได้รับความสุขจากเรา ที่เราแผ่เมตตาให้ เขามีทุกข์ก็เลยพ้นทุกข์ไป มีสุขก็จะสุขยิ่งขึ้น ไป ตามเจตนาของพวกเราที่อุทิศส่วนบุญส่วนกุศล ให้แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ด้วย..